

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 augustus 2018 met nummer RvVb/UDN/1718/1164
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0739/UDN

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Alex VERMEULEN2. mevrouw Anne-Marie GOYVAERTS <p>vertegenwoordigd door advocaat Danny PAUWELS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2220 Heist-Op-Den-Berg, Broekstraat 4</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente PUTTE <p>vertegenwoordigd door advocaat Nick SCHELLEMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2580 Putte, Waversesteenweg 81</p>2. de bvba REAL ESTATE FUTURUM <p>vertegenwoordigd door advocaten Floris SEBREGHTS en Christophe SMEYERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 juli 2018 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 mei 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte van 29 januari 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkomenende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een appartementsgebouw aan de Hoogstraat met 7 woongelegenheden en aan de J. Weynsstraat met 4 woongelegenheden en verbonden parkeerkelder, na afbraak van de bestaande woningen en garages, op de percelen gelegen te 2580 Putte, Hoogstraat 15, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 153 D2 en 153 C2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partijen vragen met een aangetekende brief van 23 juli 2018 in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient geen nota in met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, maar bezorgt wel het administratief dossier.

De argumentatie van de tussenkomende partijen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 24 juli 2018.

De verzoekende partijen, de eerste tussenkomende en de tweede tussenkomende partij verschijnen op de zitting.

Advocaat Roel GRANT *loco* advocaat Danny PAUWELS en mevrouw Anne-Marie GOYVAERTS voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Jean-Christophe BEYERS *loco* advocaten Floris SEBREGHTS en Christophe SMEYERS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij .

Advocaat Nick SCHELLEMANS voert het woord voor de tweede tussenkomende partij .

De verwerende partij verschijnt, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tweede tussenkomende partij dient op 22 september 2017 bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de bouw van een appartementsgebouw aan de Hoogstraat met 7 woongelegenheden en aan de J. Weynsstraat met 4 woongelegenheden en verbonden parkeerkelder, na afbraak van de bestaande woningen en garages” op de percelen gelegen te 2580 Putte, Hoogstraat 15.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 5 augustus 1976, in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 oktober tot en met 23 november 2017, dienen de verzoekende partijen één van de drie bezwaarschriften in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig.

De eerste tussenkomende partij verleent op 29 januari 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 13 maart 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een verslag van 10 mei 2018 dit administratief beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 15 mei 2018 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 17 mei 2018 ongegrond en verleent onder voorwaarde een stedenbouwkundige vergunning.

Dit is de besteden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De tweede tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad oordeelt dat de exceptie van de tweede tussenkomende partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Krachtens artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

De raadsman van de tweede tussenkomende partij verklaart ter zitting dat de tweede tussenkomende partij tijdens de eerstvolgende zes maanden de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken niet zal starten.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige documenten, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet betekent de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid onder meer dat de verzoekende partij aantoont dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing, zoals bedoeld in artikel 40, §1 DBRC-decreet. Meer bepaald moet de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens bewijzen dat de afhandeling van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed heeft.

2.

Omwille van de verklaring van de tweede tussenkomende partij dat zij de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken niet zal starten tijdens de eerstvolgende zes maanden, oordeelt de Raad dat er (nog) geen uiterst dringende noodzakelijkheid is.

De verzoekende partijen kunnen de Raad (desgevallend) in elke stand van het geding opnieuw vatten wanneer de tweede tussenkomende partij handelingen stelt, of er feiten gebeuren, die indruisen tegen de verklaring van de tweede tussenkomende partij dat zij de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken niet zal starten tijdens de eerstvolgende zes maanden.

Om proceseconomische redenen merkt de Raad alvast op dat de wijze waarop de verzoekende partijen in hun verzoekschrift (met opschrift '*verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid*') naast de vernietiging van de bestreden beslissing, in hoofdde de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vorderen en "*in ondergeschikte orde, voor zover de Raad van oordeel zou zijn dat verzoekers geen uiterst dringende noodzakelijkheid aantonen*", de gewone schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, niet strookt met de bepalingen van artikel 55 en 56 van het Procedurebesluit.

Die artikelen maken een onderscheid tussen een vordering tot schorsing bij hoogdringendheid en een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en bepalen dat een verzoekschrift ofwel betrekking heeft op een '*verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing*' ofwel op een '*verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid*'.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen geen uiterst dringende noodzakelijkheid aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten van het geding wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 augustus 2018 door de tiende kamer.

De griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS